

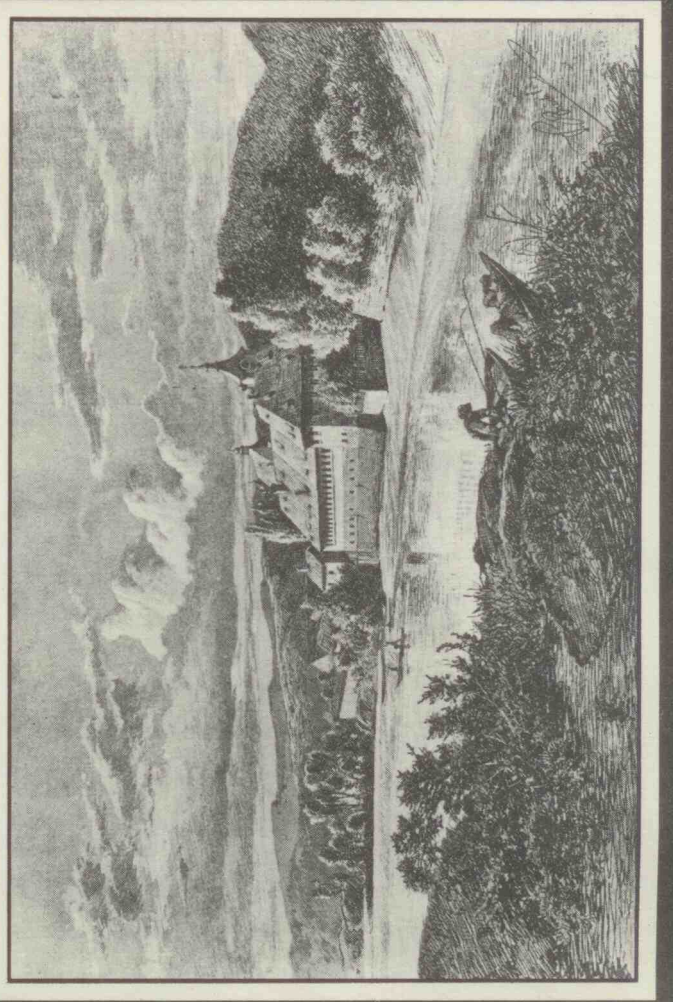
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

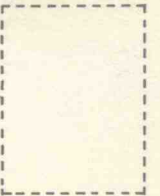
68 · €

ROČNÍK V

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

Domlu

252 29

DOBŘICHOVICE

≡ Z jednání MNV ≡

Z činnosti SPOZ

Pro informaci čtenářů uvádíme několik údajů, týkajících se činnosti SPOZ v Dobřichovicích v uplynulém roce 1988.

V Dobřichovicích přibýlo 25 dětí, z nichž 18 již bylo slev-
nostně přivítáno mezi občany obce.

Své "ano" řekli 14x snoubenci v obřadní síni MNV, z toho 9 párů z Dobřichovic.

SPOZ pozval děti opouštějící mateřskou školu do budovy národ-
ního výboru na besedu s malým občerstvením, kde se děti dozvěděly
o práci a poslání Sboru a NV.

Občanské průkazy byly předány 46 patnáctiletým, se 13 branci
jsme se před nástupem základní vojenské služby rozloučili při
slavnostním předání povolačských rozkazů.

Na podzim byla uskutečněna beseda s důchodci, tentokrát
v Domě techniky v Karlíku.

K životním jubileům bylo posláno 268 písemných blahopřání
a vykonáno 35 osobních návštěv u občanů starších 85-ti let.

Ke zlaté svatbě bylo blahopřáno manželům Vlastě a Stanislavu
Šaffkovým.

Do úplného výtlu událostí patří také smutné konstatování,
že jsme se ne vždy rozloučili se 17 občany Dobřichovic.

- - - -

Sbor pro občanské záležitosti s radostí přivítá ve svých
řadách občany, kteří mají zájem s námi pracovat a pomáhat mu
ve snaze, aby všechny významné okamžiky v životě občanů byly
předmětem pozornosti celé společnosti.

M. Neumannová
předsedkyně SPOZ

Metětko]

Leoš Janáček - epizoda ze života

Dobřichovický příspěvek k loňskému 60. výročí Mistrova úmrtí.

Leoš Janáček před rokem a dlouho po roce 1900 téměř každý rok trávil svoje prázdniny v lázních Luhačovicích v překrásné krajině, kde se léčil a kde se sptátelil s ředitelem lázni MUDr. Veselým a později s jeho chotí Marií Calmou Veselou, spisovatelkou a koncertní pěvkyní.

Janáček se s oblibou obklopoval společností krásných a duchaplných žen a Dr. Veselý vzpomíná na Luhačovice jako na "každoroční sjезд - krásných žen". Jednou z těchto kruhu hostí byla paní Kamila Urválková, mladá choť lesního správce na šlechtických statcích v Zahájí u Dolních Kralovic. Janáček ještě jako sedmdesátník na ni opojeně vzpomíná: "A byla jedna z nejkrásnějších paní, hlas její byl jako violy d'amour."

Členem této společnosti byl též skladatel a dirigent Ludvík Vítězslav Čelanský (1870-1931). V kruhu lázeňských hostí došlo k milostným plotkám, které se staly motivem dvou oper, Ludvíka Vítězslava Čelanského a Leoše Janáčka, jejichž hrdinkou se stala paní Kamila Urválková. Čelanský nazval svoji nešťastnou operní aktovkou Kamila stejně jako její hrdinku. Ve své opeře však její bývalý citel jí krutě ukřivdil. Opera se hrála v Národním divadle roku 1897. Rytířský Leoš Janáček vytvořil jakési pokračování Kamily a paní Urválková se stala pod jménem "paní Míla" hrdinkou další opery - Janáčkova Osudu - bohužel hrdinkou tragickou. K jevištnímu provedení došlo přes její vysoké hodnoty až v roce 1958 v Brně při příležitosti 30. výročí úmrtí Mistrova. Den na to byla hrána ve Stuttgartě.

Paní Kamila Urválková pocházela ze zámožné velkopaňské rodiny z pražské Hybernské ulice, která vlastnila zároven vilu v Dobřichovicích, před níž se odehrává i děj Čelanského opery.

Paní Kamila trávila podzim svého života ve svých starých Dobřichovicích. Nejprve od roku 1941 u Zelenků čp.191 na Karlické ulici (nyní p.Pfeifer), později ve vile u slečny Findejsové čp. 222 a nakonec ve vile pana učitele Kaliny čp. 430 (nyní pan Hájek). Odtud vede její smutná poslední cesta do sanatoria, kde zemřela (1956).

Tajemné nitky spojily Dobřichovice s Místrem Leošem Janáčkem osudovým přátelstvím krásné ženy paní Kamily Urválkové, která byla kdysi v podzimu života naší spoluobčankou.

- F.P. -

POSTŘEHY

Mnozí z vás jistě zaregistrovali nové tašky na střеше našeho /i všeho?/ zámku. Oprava je prováděna díky iniciativě odboru kultury ONV Praha-Zépad.

K tématu zámku se opět vrátíme v některém z příštích čísel.

Redakce

NOVÉ PŘÍTOKY BEROUNKY

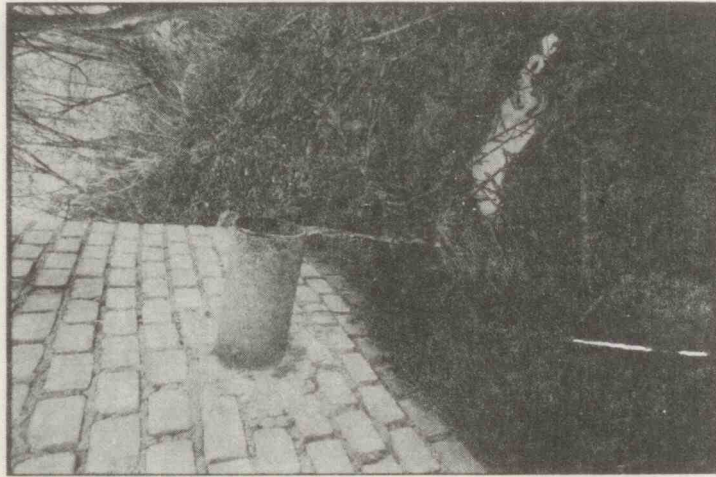
"Berounka, tok v Čechách; levostranný přítok Vitavy v Práse-Zbraslavi, dlouhý 239,2 km (Mže-B.), povodí 8 861 km², průměrný průtok v ústí 36 m³.s⁻¹. Za pramený tok B. se považuje Mže, po jejímž soutoku s Rádbuzou v Plzni vzniká Berounka. Má přítoky od Plzně zleva: Třemošná, Střela, Rakovnický potok, Klíčava, Loděnice; zprava: Úslava, Klabava, Zbirožský potok, Litavka."

Malá československá encyklopedie I, A/Č, Praha 1984

Mohlo by se zdát, že údaje, které nám poskytuje geografie, jsou jednou pro vždy dané. Povrch naší planety je podrobně popsán, všechny hory, toky, moře a pouště pojmenovány a zakresleny do map. Občas je sice něco nutno poopravit, ze Stalinova štítu udělat Gerlachovský štít, z města Naberežnyje Čelny nejprve Brežněv a pak Naberežnyje Čelny. Jde jen o jména, Gerlachovský štít měřil 2 655 m i jako Stalintův, kolečko, které se dříve jmenovalo Brežněv, najdete na mapě na stejném místě. Nepodceňujeme ale lidský důmysl, ten se jen u jmen nezastaví. A tak se mají zeměpisci co ohánět. Řeky obracejí svůj směr, mizí jezera, na mís-

tě úrodných rovin se objevují pouště. Nemí problém přemístit horu do hutí a na skládky hlubiny či vyrobit kráter, který stojí za zasazením i na mapách kontinentů. Téměř denně přibývá našim řekám nový přítok. Často skromný, napájený výkaly jedné rodiny, jindy vydatnější, dokládající rozvoj průmyslu, zemědělské velkovýroby nebo blahobyt obyvatele celého sídliště. Někdy sotva postřehnutelný, punkevně cudný, jindy se vehementně připomínající alespoň našemu tichu.

Naše obec nezůstává stranou, přispívá pilně svou troškou k hrdému společnému dílu, které se na Zbraslavi majestátně mísí s pachem řeky nám Čechům nejdražší. Je nám líto, že čtené nové přítoky Berounky na území Dobřichovic dosud unikaly pozornosti příslušných orgánů a odborníků i laické veřejnosti. Rozhodli jsme se proto vyplnit citelnou mezeru ve vodopisu Dobřichovic a pravidelně přinášet fotografie a základní popisy nových přítoků Berounky.

Začínáme dosud nepojmenovaným a v mapách nezachyceným přítokem, který patří k těm skromnějším. Na snímku je rezní šachta výtláčného potrubí na pravém břehu Berounky těsně pod lávkou. Snímek byl pořízen 14. 1. 1989 v 11.30 hod. Fotografie nemůže zprostředkovat všechno. Nebývá tedy, než profesionální i laické zájemce a tuto problematiku pozvat: Přijďte a přičichněte.

-zu-

Ocitl jsem se mezi dvěma mlýnskými kameny, které jsem si sám vyrobil. Slíbil jsem článek k Měsíci knihy. Mám totiž ke knihám vztah velice intenzivní, přímo bytostný. A navíc pozitivní. Knihy čtu z přirozené potřeby i profesionální povinnosti, kupuji, sháním, půjčuji si, lektoruji, recenzuji, doporučuji, píši, stěhuji z místa na místo, z police na polici a z police do hlavy, střezím jako oko tentěž. S knihami vstávám, snídám, obědvám, večerám a /s odpuštěním/ i vyměšuji. Nad knihami se vzrušuji, já sám nadšením, nadávám, usínám. Pod knihami se hrouť má fysis i náš rodinný rozpočet. V záchvatu sebekritičnosti bych mohl na sebe vztáhnout krásné české slovo k n i h o m o l i, i když vím, že přírodopisci pod ním rozumějí živočichy mírně odlišné, především červotoče umrlčího /Anobium pertinax/, vrtavce bylinašského /Ptimus fur/, rušníka muzejního /Antrenus museorum/, smrtníka /Blaps mortisaga/, potemníka moučného /Tenebrio molitor/, hrotnatce páskovaného /Mordela fasciata/, pisivku domácí /Psocus domesticus/, knižní veš /Atropus pulsatoris/, rusa obecného /Blatta germanica/, švába obecného /Blatta orientalis/ a štírka knihovního /Chelifer cancroidos/. Mám tu tedy jeden mlýnský kámen: lásku ke knihám. Nemlel by, nebyť druhého kamene: Nemám rád Měsíce něčeho. Vždycky mi zavánějí bohapustým formalismem dlouho dopředu připravené kampaně. Proč mám práve v březnu více číst a neodhazovat neuhášené nedopalky, v dubnu ani uhašené, v lese už vůbec ne, zvláště ohrožil-li bych tím bezpečnost dopravy, v červnu myslivít a v listopadu holdovat přátelství, jemuž holduji po celý rok. Stejně tak po celý rok čtu a kupuji si knihy, neodhazuji na nepatřičná místa hořící ani nehořící nedopalky, chovám se ohleduplně k zbylým lesům, dbám o bezpečnost práce a silničního provozu. Myslivosti se nevěnuji ani v předepsaném červnu, ani v ostatních jedenácti měsících.

Jsmo národ čtenářů. Stačí se rozhlédnout ve vlaku, v metru, v tramvaji. Není to jen hledění do tiskovin, zaštitující nás před okolním světem /Co kdyby chtěl někdo pustit sednout/. Opravdu čteme. V roce 1986 u nás vyšlo 6 962 knižních titulů v celkovém nákladu 106 738 000 výtisků. To je téměř 7 knih

na hlavu ročně, počítáte v to i hlavy neznalé čtení. Lidové knihovny registrovaly v roce 1985 91 947 000 výpůjček. Jistě, statistika je vždy ošidná. Znám domácnosti, kde pod polozkou knihy najdete jen knížky /společně/. Znám lidi, kteří četbu knih pokládají za neproduktivní podivinství těch, kdo nemají na práci nic pořádného. Jan Werich vzpomínal na knihovnu Vlasty Buriana. Když mu ji Burian předváděl, hledal dlouho ve zmetí papírů a dalšího nepořádku, až vytáhl jedinou knihu. Jmenovala se Das Pferd a měl ji doma proto, že mu ji věnoval T.G.Masaryk. Nepřikládal bych tomu tedy takovou váhu.

Sociologové už dlouho ohlašují smrt knihy. Máme přeci televizi, video, počítače a čím dál tím méně času na čtení. Když ve čtvrtěk procházím Prahou, zdá se mi smrt knihy v nedohlednu.

Jsme národ čtenářů. Jsme národ s hlubokým dějinným návykem chápat knihu ne jako prostředek zahánění nudy, ale jako účinný nástroj udržování kontinuity myšlení, vědomí a paměti, jako téměř zbraň, pečlivě chráněnou před řadou Koniášů, štědře nám nadělovanou dějinami. Čteme, tedy jsme.

Jsme národ velmi shánlivých čtenářů. Slyšel jsem před časem dokonale ukázkou demagogie: Fronty před knihkupectvími jsou prý jedinými frontami, na které můžeme být hrdi. Hrdí? Nestoupám si do oněch front s hrdoostí, ale spíše s vážným znepokojením. Fronta jako fronta. Až už je na banány, toaletní papír, Favorita nebo Hrabala. Vždycky signalizuje, že něco není v pořádku se společenskou distribucí banánů, toaletního papíru, Favoritů nebo Hrabala, že budou ti, kdo banány, toaletní papír, Favorita nebo Hrabala sehnali, a ti, kteří se budou muset spokojit s flekatými pomeranči, novinami a stodvacítkami. Ke čtení se nakonec vždycky něco najde.

Mé mlýnské kameny mě vyplivly tam, kam jsem rozhodně nechtěl. Měl jsem v úmyslu psát o knihách v pojmech hluboké dějinné poslání, vysoká úroveň knižní kultury, nadčasová hodnota, kulturní dědictví, národní vědomí, estetická výchova. Místo toho dotírám termíny obrat zboží, nabička a poptávka, rentabilita, zisk, bilance papíru, úvěr, výrobní kapacity, dodací lhůta, limity zásob, kvalita výroby. Kniha je dnes pro nakladatelství úspěšná tehdy, když ji už v pátek nedostanete. A nemusí jít jen o detektivku. Zboží jako zboží, není rozdílu mezi módním bestsellerem a dílem ze zlatého fondu české či světové literatury. Nakladatelství jsou postihována za nadlimitní zásoby, svěřené Knižní-

mu velkoobchodu, knihkupci odměňováni za obrat zboží. Maigrete nebo Kola si stačí půjčit, běžte si ale koupit všeobecnou encyklopedii, pořádný atlas světa, seriózní slovník a učebnici jazyka, který právě potřebujete. Už není, ještě nevyšlo, záznamy už nebereme, neviděli jsme deset let. Na základem odbornou literaturu musíte stát frontu stejně, jako na zmíněného Maigrete. Mechcete trháč, potřebujete výrobní nástroj. /Já vím, jiné nástroje je také občas nutno shánět po obchodech a v cizině, protože ty, které se řasují ve fabrice, nevydrží jednu směnu nebo prostě nejsou/. Dávám inseráty s oblibou zděrazňovaly, že nabízené dílo by nemělo chybět v knihovně žádného opravdového Čecha. Něco na tom bylo. Ale kupte si Babičku, Máchův Máj, Vančurovy Obrazy. Na sestavení knihovny opravdového Čecha budete potřebovat celý život, zahrnující i pilné běhání po antikvariátech.

Jsou zkrátka knihy, které by neměly ani na okamžik zmizet z knihkupeckých pultů. Místo na pulty je občas vozíme do Štětí. Vzdělenost národa občas měříme limity zásob a bilancí papíru. V úvahách nad výtvarnou úrovní našich knih slyšíte častěji než chválu úpravců a ilustrátorů lomentace nad mizerným papírem, barvami, neschopností tiskařů, křivými a rozsypavými vazbami, nešetřeným zacházením při dopravě. Častěji než čtenářské zážitky si vyměňujeme údaje o tom, kde je která kniha ještě k dostání a která nám utekla dříve, než jsme na ni sehnali peníze. Nemáte náhodou známého knihkupce?

V březnu 1939 chtěl Josef Kopta říci ve prospěch české knihy v rozhlasové přednášce /k jejímu vysílání už nedošlo/ také toto: "Na velmi častou otázku, co je možno nebo také také nutno udělat pro českou knihu, leží na sněhě velmi prostá odpověď: Nejvíce pro ni uděláme, budeme-li ji hodně číst." Podařilo se. Dnes, v březnu 1989, bude odpověď na tuto otázku odlišná: Nejvíce pro ni uděláme, budeme-li se k ní chovat více jako ke kulturnímu statku, než jako ke zboží. Bude-li dost dobrých a snadno dostupných knih pro všechny, kdo je potřebují pro svůj život a práci. A ještě jedno přání k Měsíci knihy nádejkem: Aby to všichni znamenalo všechny. Až se to všechno podaří, bude psaní článku k Měsíci knihy radostí. Protože Měsíc knihy bude zbytečný.

K MĚSÍCI KNIHY PODRUHÉ, TENTOKRÁT O RADOSTI

Jsem si plně vědom, že předchozí, nepřilíš radostné úvahy ned Měsícem knihy vycházely z pozic sylvického knihomolství, projevujícího vztah ke knihám potřebou jejich vlastnictví. A tak mi uniklo, že už je zde dost dobrých a snadno dostupných knih pro všechny. A zadarmo. Ve snaze to napravit jsem se vypravil do dobřichovické lidové knihovny.

Ve velice útulné místnosti mě překvapil čilý ruch. Děti všeho věku, dospělí. Abych nerušil, rozhlížel jsem se po políciích a cvičně vyhledával své oblíbené tituly. Nechyběl jediný, velice důstojně je tu zastoupena klasická česká i světová literatura, základní slovníky, příručky, historické a literárněvědné práce. K tomu bohatá kolekce sci-fi, detektivek, kuchařek. Potkával jsem se i s knihami, které nejsou v knihovnách zcela běžné, i s tituly, jejichž vydání bylo spojeno s rekordními frontami a na něž se jinde dává záznam na řadu měsíců dopředu. To všechno uspořádáno přehledně a lákavě.

Přiznávám se, že nemám rád veřejné knihovny pro jejich neosobnost a zvláštní mrtvolnost. Tady jsem si připadal jak na návštěvě u přítele, který buduje svou knihovnu s láskou a hlubokou znalostí literatury. A nejen pro to, co jsem viděl v regálech, ale i pro zaslechnuté útržky rozhovorů. Nemám rád veřejné knihovny také pro účinně mi sugerovaný pocit, že někoho obtěžují svými nemístnými požadavky a nutím zvedat se z úřední židle, aby mi nakonec oznámil, že mám špatně vyplněný lístek nebo kniha není na místě. Po chvíli naslouchání jsem nabyl přesvědčení, že tedy bych mohl požádat velice věgně třeba o něco historického, ale aby se tam moc nevráždilo, a za chvíli li bych to držel v ruce. S úsměvem nádvávkem. Děti, které sem chodí, si odnesou nejen knihy. Počítám, že až vstoupí do produktivního věku, budou mít doma více než video a spořitelní knížky. Zkrátka, knihovna jako velký kabát pátera Vrby.

Když odešel poslední čtenář, požádal jsem paní Radoslavu Vrabcovou o základní údaje o dobřichovické knihovně. Dozvěděl jsem se, že

- knihovna dnes disponuje 5 052 vlastními tituly a půjčnými soubory v rozsahu asi 2 000 svazků

- za loňský rok získala nákupy a dary 360 svazků
- odebrala 29 titulů periodik
- registruje dnes 365 čtenářů
- jejich počet výrazně stoupl po přestěhování knihovny do nových prostor v Palackého ulici
- převahu čtenářů tvoří děti a důchodci
- dvě dobrovolné pracovnice, Radoslava Vrabcová a Marie Blažková, zajišťují samostatně veškerý provoz od nákupů, přes inventarizaci a balení knih a jejich půjčování po úklid
- vedle půjčování pořádá knihovna také doplňkové akce, především pro mateřskou školu a školní družinu
- pro besedy s dětmi se připravuje malá klubovna přímo v knihovně
- knihovna je otevřena dvakrát týdně po třech hodinách /pondělí 16 - 19, úterý 16.15 - 19.15/
- půjčuje se bezplatně

Jáme národ permanentně lamentující. Vždycky mi proto dodá optimismu, když někdo mluví o své práci samozřejmě a bez stesků na to, co by všechno mohl, kdyby... Na problémy jsem se musel nakonec přímo zeptat, pořád o nich nějak nebyla řeč. Dozvěděl jsem se jediný: do knihovny zatéká.

I proto jsem rád, že jsem se do dobřichovické knihovny vypravil. Teď už vím, že v Dobřichovicích má rok dvanáct Měsíců knihy.

-zu-

Relaička - dětské divadlo Dobřichovice

V minulém školním roce vznikl při osvětové besedě v Dobřichovicích dětský divadelní kroužek. Děti, které se sem přihlásily, lákala vidina zažít něco nového, možnost zahrát si na "jevišti" /byť tak provizorním, jako je v sále Pod vlnicí) a nějak se upletnit. Během času se některé z názorů dětí značně změnily. Pracovat v kroužku neznamenal pouze hrát si a vystupovat na veřejnosti. Je nezbytné mít vytrvalost, projevit píli a zodpovědnost, je třeba umět se podřít celku a být ukázněný. Je nutné pravidelně nevičovat - divadlu věnujeme každé sobotní dopoledne - učit se vystupovat, správně mluvit, správně dýchat... Vystoupení samo je až na konci dlouhé cesty, jejíž obtížnost si žádá z diváků (pokud nepracoval někdy s dětským kolektivem na dobrovolných úkolech) ne-

umí představit.

Přes mnohé potíže, keré naše Rolnička v práci má, zijeme, pracujeme - a vystupujeme. Naším vůbec prvním vystoupením byly "Pohádky z naší zahrádky" v sobotu 16. dubna 1988. Hráli jsme tehdy dvakrát a vidělo nás 53 diváků. Po tomto vystoupení jsme se dost "rozrostli" a rozdělili jsme se do dvou skupin: menší děti z 1. stupně školy a starší.

Druhou pohádku - "O nemocné studánce" jsme hráli v červnu celkem třikrát - pro veřejnost, pro mateřskou školu a pro školu základní. Naše divácká obec se rozrostla na 161 diváka. Melé děti, které tuto pohádku hrály, měly z návštěvníků velkou radost. Budou hrát ještě pro diagnostický domov - a snad i v Řevnicích v kulturním středisku.

Starší žáci vystoupili v únoru s pohádkou "O líných princeznách". Celkem 4 představení viděly děti mateřské školy, v rámci vyučování děti všech prvních až čtvrtých tříd školy základní a v sobotu 4. 2. 1989 veřejnost. Kolik to bylo diváků? 241! I tuto pohádku budeme hrát na jevištích okolních vsí.

Za rok naší činnosti jsme tedy zhruba 350 příznivcům našeho snažení ukázali některé z výsledků naší práce. Není to málo - ale čísla nejsou to hlavní. Důležitě je, že děti mohou přijít "do divadla" doma, že vidí další ze způsobů jak strávit volný čas, že mohou být aktivními spolutvůrci představení. Vždyť kultura národa se tvoří jen vlastní prací - a my se za kulturní národ považujeme. Nebo se mýlím?

Alena Šerounová

≡ pohádka ≡

Z pohádky do pohádky

Ze devatero odleštěných pobořímí, přes devatero bifenylových řek, za hustou clonou kyseleho deště a pod vlídným zářením jader-
ných energobloků rozkládala se země zvaná Wunderland. Jak již z názvu vyplývá, byla to země pohádková, obývaná dvěma bájnými kmeny - Elastiky a Splachováci.

Wunderland ležel uprostřed, ba přímo v srdci pohádkového světtadlu, a tak nebylo divu, že přecházel z ruky do ruky. A každá další bá-

ječná nadvláda (Elastici a Splachováci totiž měli vlastní dvojitě a speřené vládní orgány) vtiskla neopakovatelnou podobu Wunderlandu a ještě více prohloubila vlastnosti jeho obyvatele.

Elastici vynikali nevšední pružností a přizpůsobivostí, jimiž se dokázali vyrovnat se všemi tlaky, nátlaky a útlaky. Tvořili dynamickou složku obyvateľstva. Na pouhé požádání se uměli protáhnout o několik vývojových stádií kupředu a nebýt to v pohádce, věřte mi, byl by to zážrak. Ještě pozoruhodnější bylo, že stejně přizpůsobivě se dokázali smrsknout v prostoru i čase. Dokázali tak oklamat vnější pozorovatele, ale i sebe samé, neboť díky své hyperelasticitě již nemohli určit, kde je vpřed a kde je vzad; kdy bylo zítra a kdy bude včera.

Splachováci tvořili statickou část populace. Většinou se nechávali omývat tokem dějin, který na ně nanášel barvu za barvou, odstín za odstínem, aniž by změnil jejich podstatu, o které ani Splachováci sami nemohli říci nic určitého. Dokonalá splachovavost jim pomohla - podobně jako elasticita Elasticům - vyrovnat se a překonat všechny výkyvy a zlomy, jimž byl Wunderland během své pohádkové existence vystaven.

V pohádkách neplatí segregace, a protože Elastici ani Splachováci nemohli žít nikde jinde než ve Wunderlandu, začali se jednoho dne mezi sebou mísit a křžít. Výsledek byl překvapivý: V každém novém jedinci začaly - současně !!! - převládat dvě charakteristické vlastnosti! Těžko exaktně určit ten okamžik, kdy se nedalo s přesností rozlišit mezi Elasticem a Splachovákem. Dodejme, že ve Wunderlandu tuto pohádkovou ztrátu identity řešili po svém: pružně se začali nezývat - Elastováci!

A pak to přišlo. Neuvěřitelně obdařeni Elastováci překonali hranice Wunderlandu, a aniž by se dlouho zdrželi na pohádkovém kontinentu, přemýkli se do reálného světa! Byl to pro ně šok. Nema-
jíce páteří ani zásad, nezajíce morálku ani vlastní přesvědčení, pohybovali se plaše, řídicí se pouze instinktem. A byl to instinkt, jenž jim napověděl, že elasticita a splachovavost jsou vlastnosti, s nimiž se dá dobře žít i v realitě, která je všechno jiné než pohádka. Elastováci brzy pochopili výjmečnost dialektického vztahu mezi tvrdou realitou a svými dvěma supervlastnostmi: Co bylo dobré ve Wunderlandu, bude fungovat i v realitě! Ba co víc! Proč nevybudovat z reality Wunderland? A tak trpělivě, krok za krokem začali měnit svět lidí lidských v svět lidí elasticických a splachov-
vacích.

A co lidé, ptáte se? Ze začátku se jim to líbilo. Vždyť kdo by nechtěl žít jako v pohádce? Ale za čas někteří pochopili, že elasticita a splachovavost, jakoli jsou vlastnosti ofenzivní a životaschopné, nejsou vrozené vlastnosti lidí. Začali chápat, že opravdový člověk má pevnou páteř a vlastní přesvědčení, že žije v konkrétní historické situaci a nemůže za nic na světě přeskochit dějinná stádia.

Najednou lidé pocítili potřebu oddělit se od pohádkově bobatých, fantasticky úspěšných a nesutečně mocných Elastováků, kteří jim ještě donedávna svými vlastnostmi imponovali.

Existuje řada testů, jimiž se dá zjistit rozsah zasažení elasticitou a splachovavostí. K určení rysosti lidství pak existuje nepřímá, bolestná a hlavně nekonečná zkouška - zkouška zvaná Svědomí. Ale zdá se, že se jí lidé už nevyhýbají.

A co bude s Elastováky? Inu, smrsknou se do historického obdoby zvaného stagnace, i když mají stále ještě snahu nezývat je jinak.

Dobrou noc.

R. Wágner

Nepřehlédněte

Mezinárodní den žen v naší obci

Blíží se jaro - a s ním i svátek, který přiměje mnohé zaměstnavatele k ocenění práce žen v jejich podniku, většinu dětí k nakreslení neumělého, leč o to upřímnějšího přání - a některé manžele dokonce ke květinovému daru té "své staré, ona si to, holka, docela zaslouží".

I Dohlížecí výbor Jednoty Praha-západ a Základní organizace Českého svazu žen chce k tomuto svátku přispět svým dárečkem. Dárečkem pro všechny ženy naší obce, mladé, staré, ženy zaměstnané i důchodkyně, ženy aktivní a známé i ty, které žijí spíše v ústraní.

Vás všechny, milé ženy, zveme ke společnému posezení s hudbou, občerstvením a kulturním programem do našeho sálu Pod vinicí. Ve středu 8. března v 18 hodin očekáváme vaši milou návštěvu. Věříme, že spolu s námi prožijete příjemný večer.

/AŠ/

Mikuláško 12

Mikuláško 13

Przístě senzací

!!! Dvě přírodní anomálie !!!
v Dobřichovicích !!!

Zdejší občan J.K (1955), jemuž se 24. ledna t.r. v 7.30 hodin narodil syn o hmotnosti 3,56 kg, byl v inkriminovaný den spatřen v 11 hodin 50 minut - tedy celé 4 hodiny a dvacet minut (!) po redostné události - kterak doprovází ulicemi prvorozenou Jarušku zcela střízlivý !!!

Závodní škarohlídů, že tento politováníhodný stav novopečeného otce možno přičíst na vrub vyloužené malichernosti, jakou by mohly být zdravotní potíže, nutno odmítnout coby zlomyslnost, již chtějí naše dosud skromné Dobřichovice připravit o světové prvenství přírodní anomálie, jakou se na této planetě dosud nemohla pochubit žádná obec, natožpak středisková.

Přísežní očití svědkové

Geissler E. v.r.

Petrák T. v.r.

Autoru Článu Nové přítoky Berounky zřejmě unikla naprostá senzacnost popsaného jevu: den 24. ledna 1989 byl totiž svědkem další přírodní jedinečnosti, a to vývěru dvo u zřídle na pravém břehu řeky. Nebylo dosud zaznamenáno, aby v jednom dni vytryskly dva nové prameny necelých 300 m od sebe vzdálené, a to zcela krátkodobě a přitom naprosto rozdílného složení.

První z nich vytryskl vedle cesty za železničním přechodem jako čirý proud, který zkapal cestu a vzápětí zamrzl, takže jen nemnozí cestující měli příležitost sebou praštit.

Druhý, popsaný v citovaném článku, vyvěl pod příchodem na lávku jako kalný proud, patrně přesycený létiivými minerály, neboť jde zřejmě o pramen sirný, jelikož silně páchne.

A opět zlomyslné hlasy neptějících: Zřídlo za podchodem, proudící pod nohy cestujících, je prý způsobeno pracovníky ČSD čerpáním průsaků z podchodu. Pramen u lávky prý vzniká občasným otevře-

nám koupíte přečerpacího potrubí kanalizace.
Obě zlomyslné verze co nejrozhodněji odmítáme.

- egs -

SPORT

odběžená

7.1. uspořádal oddíl volejbalu ve spolupráci s OV ČSTV turnaj smíšených družstev. Dobřichovické družstvo ve složení Podlipná, Gemperlová, Vrabcová, Jovenovič, Mestek, Novák a Votál zvítězilo před družstvy Radotína, Rostok, Řevnic a Hradištky.

28.1. bojovala družstva mužů a žen v turnaji O štít únorového vítězství, kde ve skupinách obsadila druhá místa a do finále se nekvalifikovala.

4.2. obsadili muži Dobřichovic třetí místo na turnaji v Dobříši za mužstvy Berouna, Příbrami a před Dobříší a Sedlčany.

bedminton

3. Oblastní klasifikační turnaj sezóny se již tradičně uskutečnil v Dobřichovicích. Účast byla tentokrát slabší než obvykle, neboť ve stejném termínu probíhaly i soutěže dorostu. Ve dvouhrách zvítězili Palán (Libčice) a Hendrichová (Dobřichovice), ve čtyřhrách Staněk, Konůpka (Kladno), Nováková, Pospíšilová (Kladno, Svata) a Palán, Hatašová (Libčice). Úspěchem domácích jsou i družstvá páry Hendrichová, Kosová a Tomásek, Hendrichová.

kopaná

Výsledky a tabulka mužstva mužů v okresní soutěži - III. třída, oddělení "B":

Dobřichovice - Rostoky	1:4	Kněžves - Dobřichovice	5:0
Zbuzany - Dobřichovice	3:0	Dobřichovice - Dobříč	3:2
Dobřichovice - Choteč	1:2	Jiloviště - Dobřichovice	1:0
Holubice B - Dobřichovice	1:2	Dobřichovice - Jinočany	0:1
Dobřichovice - Želov	1:2	Dobrovíz - Dobřichovice	4:1
Drahelčice - Dobřichovice	1:0		
Dobřichovice - Statenice	1:7		
Nučice - Dobřichovice	3:1		

1. Dobrovíz	22 bodů	skóre	45:18
2. Žalov	19 bodů		23:20
3. Rostoky	17 bodů		30:17
4. Choteč	17 bodů		28:21
5. Nučice	16 bodů		21:12
6. Kněžves	16 bodů		25:20
7. Jinočany	14 bodů		20:14
8. Jiloviště	12 bodů		20:27
9. Zbuzany	11 bodů		18:22
10. Dobříč	11 bodů		19:30
11. Drahelčice	10 bodů		12:17
12. Holubice B	7 bodů		24:35
13. Statenice	6 bodů		19:26
14. Dobřichovice	4 body		11:36

KINO

Učitelé. 3.3. 20.00 Ml.nepřít.
USA. Morální profil kantorů a žáků 4.3. 17.30
jedné školy. 20.00

Pohádka o včelách. 4.3. 16.00
Dětské představení.

Bez střechy a bez zákona. 10.3. 20.00 Ml.nepřít.
Francie. Tragická vzpoura proti 11.3. 17.30
společenským konvencím. 20.00

Jan a čert. 11.3. 16.00
Dětské představení.

Kamarád do deště. 17.3. 20.00
ČS. S. Tofi a L. Vaculík v hlavních 18.3. 17.30
rolích napínavé komedie.

Zapomenutá melodie pro flétnu. 18.3. 20.00
SSSR. Satirická komedie o zamilovaném 20.00
kerířistovi.

Brewsterovy miliony. 24.3. 20.00
USA. O tom, jak snadno a rychle utratit 25.3. 17.30
třicet miliónů. 20.00

Únos aut.

NSR. Bláznivá komedie o únosci luxusních aut. 26.3. 17.30
20.00

Oznamuje se láskám Vaším.

ČS. 31.3. 20.00 Ml.nepřít.
1.4. 17.30
20.00

Čerovný les.

Dětské představení. 1.4. 16.00

INZERCE

Výměním 1+1 I.kategorie, zvýšené přízemí, Praha 6 za větší v Dobřichovicích.

Zn.: tel. 354520
K 3/89 - 01

Koupím staré radiopřijímače i nehrající.

Zn.: J.Macháček, tel. 9911614
K 3/89 - 02

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14. 3. 1985 a registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže

ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 2,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 5. 2. 1989. V prodeji od: 1. 3. 1989

Uzávěrka příštího čísla: cca 5. 3. 1989.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.